

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XI. Sudor Sanguineus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

cecideras ignominiâ. Mors & vita omnium in manu est tua. Moriare unus, ne moriantur omnes. Hoc tibi expedit hoc Pater præcipit. His ab Angelo auditis, Christus ut intellexit obfirmatam esse Patris voluntatem, & jam instare sibi tempus illud ferale, quo fractis inferorum repagulis, omnium quotquot essent dæmonum rabies, Judæorum furia, paternæ justitiæ iracundiæ toto impetu in se unum essent effundenda, repente velut signo dato, bella, horrida bella in Christi pectore arsere. Hic inter se præliati repugnantes timoris & Amoris affectus, & acerrimè digladiari. De quo sequenti puncto.

§. XI.

Sudor Sanguineus.

Christi tristitia, quæ fuerat magna usque ad mortem corporis, crevit, & evasit maxima usque ad effusionem sanguinis. *Et factus in agonia prolixius orabat, & factus est sudor ejus sicut gutta sanguinis decurrentis in terram.* Sicut à timore anxietas, sic ab anxietate processit agonia; quæ hunc in modum orta est. Permisit Christus imaginationi suæ, sibi modo perfectissimo proponere omnium, quos paulò post perpeffurus erat, cruciatuum ferocitatem, & simul concessit appetitui sensitivo inde concipere immensum quendam mortis tam diræ, mox oppetendæ formidinem, atque horrorem; & quidem tantum, quantum poterat concipere: cum verò ratio tota ad illos cruciatus, sibi propositos rapèretur, & voluntas liberrimè, juxtà ac libentissimè eandem admitteret, & consentiret in mortis genus tam ferox, vis imaginativa vehementi cruciatuum apprehensione effectus timoris, tædii, tristitiæ ciere; con-

Luc. 22.

44.

Sanguinis in horto effusi causæ.

tra ratio superior mortis necessitatem, & Patris voluntatem æstimans, zeli, amorisque affectus excitans, acerrime reluctari: hinc incredibilis, & intolerabilis orta est in ejus animo anxietas. Quid nempe potius ageret, ex duobus sibi propositis? an mortem admitteret, an rejiceret: admittere suadebat amor, rejicere timor. Quid agat hos inter præliantes affectus? *Anxiatus est super eum spiritus ejus, turbatum est in eo cor ejus: ut posset dicere cum Saule moriente: Ex omni parte me angustia premunt: coarctor nimis.* Sed interim tempus urget, hora instat, Judas appropinquat, hostes adsunt, accelerant milites: non licet diu hærrere, nefas lentè deliberare, concludendum est: hinc agonia, id est extremum certamen, & quasi duelum in Christi pectore, inter Timorem & Amorem: pugnat uterque totis viribus, uter potiatur victoria? neuter vult cedere, uterque vincere: & quia uterque est validissimus, arduum uterque præliatur prælium: sed tandem prævaluit Amor: succubuit Timor: hinc cum timor cesserit amori, factum est, ut sanguis, qui ex timore circa cor, ad illud corroborandum, se effuderat, retractus fuerit ab Amore, & ad exteriores corporis partes, tanta vehementia repulsus, ut patefactis quaquaporis, vi via facta, ipsam carnem penetravit: & totis ostiis, ex oculis, facie, pectore, manibus, pedibus, collo, brachiis, totoque corpore sese effuderit. En DEUS totus cruentus: vere vir dolorum, imò & timorum. Hoc est bellare bella Domini, resistere usque ad sanguinem pro gloria Domini. Madere sudore, non olere unguento: fluere sanguine, non fulgere murice: cruentum, etiam ante conflictum, è bellico pulvere egredi, non è cincinnatum & mollitie muliebriter diffluentem,

Ps. 141.

2. Reg.

24.

tem, per rosas & violas, per lilia & calathos ambulare. Indigni milites, qui sub cruentis Christi signis faciant stipendia; quorum stipendium mors. Nondum. ô peccator, usque ad, non dicam sanguinem, sed sudorem restitisti, ne peccares. Non sic horruit Christus mortem corporis, ut tu horreres mortem animæ, hoc est peccatum mortale si clarè perciperes Dei, qui peccato offenditur, Majestatem. Unde bene quidam Asceta, verus Theophilus: *si omnium hominum, qui fuerunt, sunt, & erunt, corda simul jungerentur, & ex illis cor unum conflaretur, quod omnium virtutem ac capacitatem complecteretur. & illud unam aliquam divinarum perfectionum cognosceret, fieri non posset quin rumperetur præ violentia amoris, nisi singulari Dei auxilio conservaretur* Hinc concludo, si quis peccati minimi gravitatem perfectè cognosceret, & Dei simul offensi Majestatem, & bonitatem, non esset vena in toto corpore, quæ non aperiretur præ vehementia doloris, toto corpore sudaret sanguinem, erigerentur ei præ horrore omnes in vertice capilli, deficerent eum vires, fideretur ei cor, rumperetur pectus, frangerentur costæ; denique impatiens doloris, præ ejus immensitate, repente corrueret in terram exanimis & moreretur. Tu interim plus doles tuum, una raucæ plebeculæ vocula, læsum honorem, quam pro te fusum Christi sanguinem. Tibi sanguis per venas jam micat, & salit ex lætitiæ intemperantia, jam ad cor contrahitur ex invidia, jam ad vultum retrahitur ex iracundia; ô quantum passim per totum orbem sanguinis effunditur à militibus pro umbratili gloria, vel pecunia, ubi pro Christi gloria nec guttula sanguinis stillat? ô verè vir sanguinum! sanguis tuus sit super nos, & animas nostras:

Granta-
ten, o-
pusc.
751.

Tristi-
tia con-
cipien-
da ob
pecca-
tum.

nostras : sanguis tuus, qui est pignus salutis, arrha gloriæ, lytrum redemptionis , non cadat super terram, sed super nos. Ille sanguis quo tu fudas, quo perfusum est totum corpus, qui erumpit ex omnibus poris : ille sanguis, quem expressit è sacratissimis venis, partim propter nos Timor, partim erga nos Amor , sit super nos , ut possimus modulari illud cum electis carmen : *Redemisti nos*

Apoc. 9. DEVS in sanguine tuo.

Jo.

§. XII.

Redit Christus ad Discipulos , dormientes excitat, de adventu Iudæ admonet.

JESUS absterfo sudore sanguineo, quo fuerat perfusus, erigens se de loco, quo fuerat prostratus, finiens orationem cui fuerat intentus , jam noverat hostes hortum ingressos ; cernebat eminus fulgurantes hastarum cuspides , percipiebat armorum strepitus, armatorū tumultus, & (quod Christo erat sudes in oculis) videbat illius impiæ cohortis signiferum, suum olim Apostolum, nunc apostaram, Judam.

Matt.

26. 45.

Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis : Dormite iam, & requiescite : ecce appropinquavit hora, & Filius hominis tradetur in manus peccatorum.

Tandem aliquando irrequieto multorum lustrorum motu, ac complurium sæculorum pondere, devolutum est tempus ad illam horam, qua Dominus Angelorum , tradendus est in manus peccatorum. *Ecce appropinquavit hora. O Pater! in hac hora exultat spiritus meus, quia venit hora qua Filius tuus unigenitus, quem dedisti mundo, ne pereat mundus, sed habeat vitam æternam, in manus tuas, pro mundi vita, tradat spiritū suum. O munde! requiesce nunc, comede, bibe, epulare.*

Ecce